

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 608/2014
08.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.М. и др., због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика у помагању у вези са чланом 35. КЗ и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.М., адвоката Р.Л. из С.П. и браниоца окривљеног В.В., адвоката Д.Ђ. из С.П., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови Пословни број 1К-13/14 од 07.02.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Пословни број 1Кж1-16/14 од 01.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.М., адвоката Р.Л. и браниоца окривљеног В.В., адвоката Д.Ђ., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови Пословни бр. 1К-13/14 од 07.02.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Пословни број 1Кж1-16/14 од 01.04.2014. године, као неосновани у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1. и члана 439. тачка 2. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови Пословни број 1К-13/14 од 07.02.2014. године, оглашени су кривим окривљени Т.М., за кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) у помагању у вези са чланом 35. КЗ и окривљени В.В., за кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, па је окр. Т.М. осуђен на казну затвора у трајању од 4-четири месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.04.2006. године до

05.07.2006. године, а окр. В.В. за наведена кривична дела утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 3-три месеца и изречена условна осуда којом му је утврђена (јединствена) казна затвора у трајању од 5-пет месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року од 1-једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом према окр. В.В. изречена је мера безбедности трајног одузимања предмета и то : путничког возила „...“ рег.ознаке ..., плаве боје, са бр.мотора ... и бр.шасије ..., год.производње и саобраћајне дозволе за наведено возило издате од ОУП Стара Пазова на име окр. В.В., а све према потврди о привремено одузетим предметима ОУП Стара Пазова Посл.бр. Ку-108/06 од 06.04.2006. године, те одређено да ће о трошковима поступка суд одлучити посебним решењем.

Виши суд у Сремској Митровици, пресудом Пословни број 1Кж1-16/14 од 01.04.2014. године, одбио је као неосноване жалбе браниоца окр. Т.М., адв. Р.Л., окр. В.В. и његовог браниоца адв. Д.Ђ. и пресуду Основног суда у Старој Пазови Пословни број 1К-13/14 од 07.02.2014. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда поднели су захтев за заштиту законитости:

- бранилац окр. Т.М., адв. Р.Л., из разлога прописаних у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. и тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и донесе пресуду којом ће укинути првостепену и другостепену пресуду и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење или којом ће побијане пресуде преиначити и окр. Т.М. ослободити,
- бранилац окр. В.В., адв. Д.Ђ., позивајући се на одредбу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе једну од одлука предвиђених чланом 492. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Т.М. и В.В. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Т.М. и В.В. су неосновани у деловима који се односе на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1. и члана 439. тачка 2. ЗКП, док су у осталим деловима захтеви недозвољени.

Браниоци окривљених Т.М. и В.В., као разлог подношења захтева за заштиту законитости истичу повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, које бранилац окр. Т.М. означава као повреде из члана 439. став 1. тачка 1. и тачка 2. ЗКП, а образлаже наводима да дело за које је окр. Т.М. осуђен није кривично дело посебни

случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ и да је окривљеног требало ослободити, док бранилац окр. В.В. не означава о којим се тачно повредама закона ради, а из навода у захтеву, да је другостепена пресуда донета након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења окривљеног с обзиром да је дело извршено 02.03.2004. године, када је окривљени предао захтев за регистрацију моторног возила надлежном органу унутрашњих послова (што у погледу времена извршења дела тврди у поднетом захтеву и бранилац окр. Т.М.) и навода да се у конкретном случају ради о кривичном делу из члана 355. став 1. КЗ, за које су предвиђени краћи рокови застарелости, произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, а наводима да се повреда закона огледа и у погрешној правној квалификацији инкриминисаних радњи окривљеног по члану 356. тачка 5. КЗ, без означавања који је прави печат или знак употребљен и по члану 355. став 2. КЗ, јер шасија и други склопови аутомобила не представљају јавну исправу, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Т.М. и В.В. Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Побијаном правноснажном пресудом утврђено је да је окр. Т.М., на захтев окр. В.В. и да би истом омогућио регистровање возила страног порекла, марке „...“ - ..., које окр. В.В. није могао да региструје, из хаварисаног возила окр. В.В. марке „...“ - ..., извадио мотор који је уградио у возило „...“ - ... и исекао део лима на којем се налазио означени број шасије и исти употребио као праву исправу тако што га је уградио у наведено визило „...“ - ..., те са поменутог хаварисаног возила „...“ - ... скинуо регистарске таблице ... издате за то возило и поставио их на возило „...“ - ..., а да је окр. В.В. тако преуређено возило користио у саобраћају и по истеку регистрације, након обављеног техничког прегледа, поднео захтев за регистрацију довођењем у заблуду надлежни ОУП Стара Пазова, да му продужи регистрацију као да се ради о возилу „...“ - ..., а која је продужена дана 02.04.2004. године.

Како регистарске таблице моторног возила представљају знак о регистрацији и јавну исправу коју у прописаном облику издаје надлежни државни орган у границама својих овлашћења, то су описаним радњама окривљених које се састоје у умишљајном прављењу лажне јавне исправе неовлашћеном употребом правог знака - стављањем на нерегистровано моторно возило регистарских ознака које не припадају том возилу већ су издате за друго возило, а ради регистрације и употребе тог возила у саобраћају, остварена законска обележја кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, и то у односу на окр. Т.М., помагање у наведеном делу, у вези са чланом 35. КЗ, како су, правилно, радње окривљених правно квалификоване у побијаној правноснажној пресуди. Стога су без значаја наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. В.В. да број шасије који је, као права исправа, такође употребљен за фалсификовање у конкретном случају, нема својство јавне исправе, које уосталом није ни утврђено побијаном правноснажном пресудом.

Следствено реченом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. В.В. којима се указује на битну повреду одредаба поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези са ставом браниоца да се у конкретном случају ради о кривичном делу из члана 355. став 1. КЗ, као и у вези са истицањем да је дело извршено 02.03.2004. године, када је окривљени поднео регистрациони лист надлежном ОУП Стара Пазова, јер је регистрација возила на основу, у ту сврху поднетих фалсификованих исправа, извршена дана 02.04.2004. године.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Т.М. указује се да је противно одредбама ЗКП извршено раздвајање поступка у односу на предметно кривично дело, обухваћено под тачком 5. оптужног предлога ОЈТ у Старој Пазови Кт 100/06 од 26.12.2006. године, измењеног 08.10.2013. године, с обзиром да је истим окр. Т.М., под тачкама 1, 2, 3, 4. и 5. стављено на терет продужено кривично дело из члана 358. став 1. КЗ, а из истог разлога наведена процесна одлука суда оспорава се и у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. В.В., као штетна по саизвршиоца, окр. Т.М., чиме браниоци окривљених указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. у вези са чланом 31. ЗКП.

Такође, браниоци окривљених Т.М. и В.В. у захтевима за заштиту законитости наводе да другостепена пресуда не садржи разлоге за оцену навода жалби изјављених против првостепене пресуде, у вези са истакнутим повредама закона, а бранилац окр. Т.М. истиче и да због нејасног утврђења у првостепеној пресуди чињеничног стања у односу на радње окривљених постоји очигледна контрадикторност изреке и образложења пресуде, чиме браниоци указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди (које се у поднетим захтевима оспорава у погледу чињенице времена извршења дела), због чега су захтеви бранилаца окривљених Т.М. и В.В. у деловима у којима се указује на наведене недостатке побијане правноснажне пресуде, недозвољени.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

